

Popelka

Iveta Bartošová

Jsem tak poddajná, tak poslušná
Každý příkaz vždy hned vyplním
Doma však jedno místo mám
Kde bez lidí tiše si sním

V tom svém malém tichém koutku
na své židli sedávám
Můžu být vším tím, o čem sním
Na křídlech fantazie celý svět obletím
A v náruči mě ten svět kolébá

Bývám dcera faraona
Dojím krávy
Pak jsem zase první dáma z Milána
Jako dědička si na své jemné hávy
Chovám morušové bource z Japana
Každý muž po mně blázní
S láskou si zahrávám
Stále krásná a žádoucí bývám
Když sama v svém koutku tu sedávám
Můžu být vším tím, o čem sním

Můžu být vším tím, o čem sním

V Kalkatě tam jsem kapsář
V Peru zas královna
Jak mořská víla moře roztančím
V Africe jsem krutý lovec na safari
Jestli ze mě jde strach no tak se mi klaň
Ale když se chystám pojíst svoji kořist
Zjistím, že jsem kdesi zapomněla zbraň
A hned ztracená jsem v džungli samotná bezbranná
V tom lese lvice z doupěte

Pak se radši honem zpátky domů vrátím
Šťastná, že jsem jen malým děvčetem